

Retorn a Raqqa

Direcció i guió: Albert Solé, Raúl Cuevas **País:** Espanya **Durada:** 74 min **Any:** 2022 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Eric Teruel
Fotografia: Raúl Cuevas **Distribuïdora:** Movies for Festivals **Estrena a Espanya:** 27/01/2023
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en català

SINOPSI

Retorn a Raqqa és la crònica del que ha estat possiblement el segrest més famós de la història, el de 19 periodistes i funcionaris d'ONG de diferents nacionalitats que van ser capturats per Estat Islàmic, tal com narra un dels protagonistes: el reporter espanyol Marc Marginedas, el primer captiu a ser alliberat. Sis dels reclusos van ser decapitats davant d'una càmera. Les imatges es van emetre a tot el món. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Retorn a Raqqa es tanca amb un emotiu record a sis periodistes que van morir decapitats després d'un llarguíssim segrest a Síria. El corresponsal d'*El Periódico de Catalunya* Marc Marginedas va aconseguir sobreviure al segrest i és el protagonista d'aquest documental que narra els dies angoixants de captiveri i la difícil superació d'un succés tan traumàtic.

Albert Solé dirigeix un magnífic documental que reconstrueix aquells mesos a partir de testimonis valuosos, no només el de Marginedas, sinó també el d'altres supervivents i els seus familiars. Són vivències esglaiadores, d'un dramatisme insuportable i que, tanmateix, estan narrades des de la contenció, el realisme, l'admiració cap als companys, la humanitat i la profunda convicció que el periodisme, si s'exerceix amb sentit de servei, pot ser una arma eficaç davant la desraó de la guerra i el fanatisme.

Cinematogràficament parlant, cal lloar un guió mesurat, que sap explicar la història sense detalls excessius, però donant pas als personatges fonamentals i un recurs a la il·lustració –perquè, evidentment, no hi ha imatges de moltes coses que s'expliquen– summament eficaç. D'altra banda, i sense caure en la pornografia sentimental, el documental té moments francament emotius que funcionen com a contrapunt d'una narració que, des del punt de vista del to i com a conseqüència d'aquest allunyament de tot sensacionalisme, podria semblar una mica freda. En definitiva, un gran documental que a més alimenta el desig de no girar full sense intentar entendre una mica millor la història d'aquestes primeres dècades del segle XXI.

Ama Sánchez de la Nieta – acepresa.com